

Zora Fílová Potkaly se tři doby

Byla noc. Tři holky vyrazily na palouček, kde uviděly nádhernou hvězdu a ta hvězda je vcucla. Holky se ocitly uprostřed bílého světla. Emu hvězda proměnila v pračlověčí ženu, Kláru v princeznu s nádhernou korunou a sametovými šaty a Leontýnku ponechala, tak jak byla. Holka z roku 2024. Hádaly se mezi sebou, které z období má více výhod a které výhody nemá. Hádaly se a hádaly, až to hvězda nevydržela a vyplivla je zpátky na palouček jako obyčejné malé holky ze současnosti.

Hvězda zjišťovala, proč se mezi sebou děvčata hádají. “Světlu si užívejte jako pračlověk. V té době mobily přece nebyly. Mám nápad, dejte mi svoje mobily a schválně, jak si bez nich budete užívat!” Holky daly hvězdičce mobily. A tak holky vyrazily ven. Měly různé aktivity. Třeba Leontýnka skákala na trampolíně, Emča si hrála se svými domácími mazlíčky, Klárka sem tam něco ušila a potom vyrazila na dlouhou procházku. Holky často zakopávaly, ale nevadilo jim to. Jednou nastal ten čas, kdy měly vyprávět hvězdičce, jaké to bylo. Začala Klárka: “Bylo to báječné, bez mobilu je to lepší. Pračlověkem je mi být milejší.” Souhlasila s ní i Leontýnka s Emou.

A poté hvězdička řekla, ať si poví, jaké to bylo dřív. V pravěku lovili divokou zvěř a neměli žádnou elektriku, dělali si oheň a neměli elektronické hračky. Ve středověku žili princezny, králové a královny. Žili v nádherných hradech a neměli mobily. No a teď už je to samý internet. Všichni koukají jen do mobilu a už si skoro vůbec nehrají. Kdyby vše bylo jako dřív, tak bychom si všichni hráli venku a jen se smáli. Naše oči mobil kazí, běžte raději ven, vždyť je fajn být pračlověkem. Každý rok je přece skvělý. V každém žijí lidé, smějí se a radují se, učí se. Mají se prostě všichni rádi. Nikdo nemá zamračené obličej, každý je rád a každý se směje. Holčičky poznaly, jak to bylo dříve a rodiče byli šťastní, že už tak často nekoukají do mobilu, že si čerstvého vzduchu užívají a ze všeho radost mají. Hvězda se také usmívá a velkou radost z nich má.

Několikrát ji holky ještě navštívily a také si pokecally, jaké to je zažít pravěk. Všechny byly najednou šťastné. Možná, že i vám se stane něco kouzelného, jako Leontýnce, Klárce a Emě. Každý se má rád, už není koronavirus jako dřív. Všechny nás tehdy skolil. Všichni měli kašel anebo rýmu a nemohli ven. Teď už koronavirus není, všichni mohou být venku a bavit se s kamarády. A doufejme, že už nikdy nikdo nebude nemocný a ta zlá nemoc už se nikdy nevrátí. Vždyť všichni se máme rádi, chceme si užívat přírody, čerstvého vzduchu a zvířat.

A když si to všechno ty tři holky na návštěvě u hvězdičky, která jim dala tak pěkně za vyučenou, dopověděly, šly domů a něco kouzelného si nechaly zdát. Něco kouzelného se může stát i vám, tak dobrou noc.